

Bonadsmålning:

Bonadsmålningen i bilden ovan finns idag i min morbrors hus i Älmhult. Den har suttit på samma vägg sedan 1929, med undantag för de få gånger huset har behövt en översyn.

Historien om bonadsmålningen börjar för vår del i Skinnemyra utanför Lönsboda. Exakt när i tiden är lite osäkert men det borde vara någon gång i slutet av förr-förra seklet. Bonaden fanns säkert med tidigare men någon gång i slutet av 1800-talet var denna en enkel gåva till min gamlemormor och gamlemorfar när de skulle sätta bo på egen hand för första gången. Någon har berättat för mig att det var när det nygifta paret Ingrid och Martin Johnsson flyttade in i "Fjälen" 1893. Gåvan till Martin och Ingrid kom från Ingrids mor och far, Maja och Nils Svensson från Skinnemyra.

Ingrid och Martin bodde på "Fjälen" 1893 och fram till 1901 då de flyttade till Värmanshult och den nya gården man köpt. Bonadsmålningen finns fortfarande med. Den finns också med i parets bohag när man 1929 flyttade från Värmanshult utanför Lönsboda till ett nybyggt hus på en tomt på Ormakulla Gård i utkanten av Älmhult. Att det blev denna plats var tack vare min mormor och morfars, Nelly och John Andersson, omsorg för sina föräldrar och svärföräldrar. När man kände att man ville komma närmre sin dotter och svärson fick Ingrid och Martin en bit mark av John och Nelly att bygga ett nytt hem på där de kunde åldras värdigt och där John kunde få lite hjälp på gården av Martin.

1953 dör Ingrid och året efter dör Martin. Mina morföräldrar bodde vid denna tiden i det gamla huset på Ormakulla gård, numera Älmhults hembygdsförenings hemvist. Det föll sig naturligt för dom att skaffa sig ett lite modernare boende när man nu närmade sig pensionen, och det passade dom utmärkt att nu ta över Ingrids och Martins bostad. Bonadsmålningen finns fortfarande med och sitter på samma plats som Ingrid och Martin valt att placera den.

Morfar John dog 1978 och mormor Nelly ett par år senare. Sonen Anders bodde hemma och Ormakulla blev fortsatt hans fasta punkt och bostad. Anders bodde i huset fram till sin död i november 2014. Bonadsmålningen fanns med på samma plats som Ingrid och Martin valde för den.

Den är lite sliten och kanske också lite ledsen för att den nu måste flytta. Släkten Martinsson/Andersson är på väg att överge platsen och känner att bonadsmålningen, som varit med så länge, förtjänar ett bättre öde än att hamna i en garderob eller i värsta fall i soporna. Det finns helt enkelt ingen som känner sig manad eller mogen att ta hand om denna gamla trotjänare till familjen. Kanske ni på Kulturparken Småland känner för att ge den ett fortsatt liv. I så fall är den Er och det är med glädje vi skänker den till Er.

Ett gåvobrev från Anders Anderssons arvtagare finns bifogat.

Med vänlig hälsning

Jan Gustafsson

Se baksida